

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Legende râurilor

Cuprins

Legenda râurilor Olt și Mureș.....	3
Legenda râului Prut.....	7
Legenda râului Buzău.....	9
Legenda râurilor Bistrița și Siret.....	12
Legenda râului Jiu.....	18
Legenda celor trei Crișuri – Repede, Alb și Negru.....	20
Legenda râului Dâmbovița	22
Legenda râurilor Tisa, Iza și Mara.....	25
Legenda râului Arieș.....	28
Legenda râului Strei.....	29
Legenda morii de pe valea râului Rudăria.....	30

Editor: Florentina Ion
Redactor: Gina Palade
Corector: Gabriela Ilincioiu
DTP: Ilinca Miruna Corbu

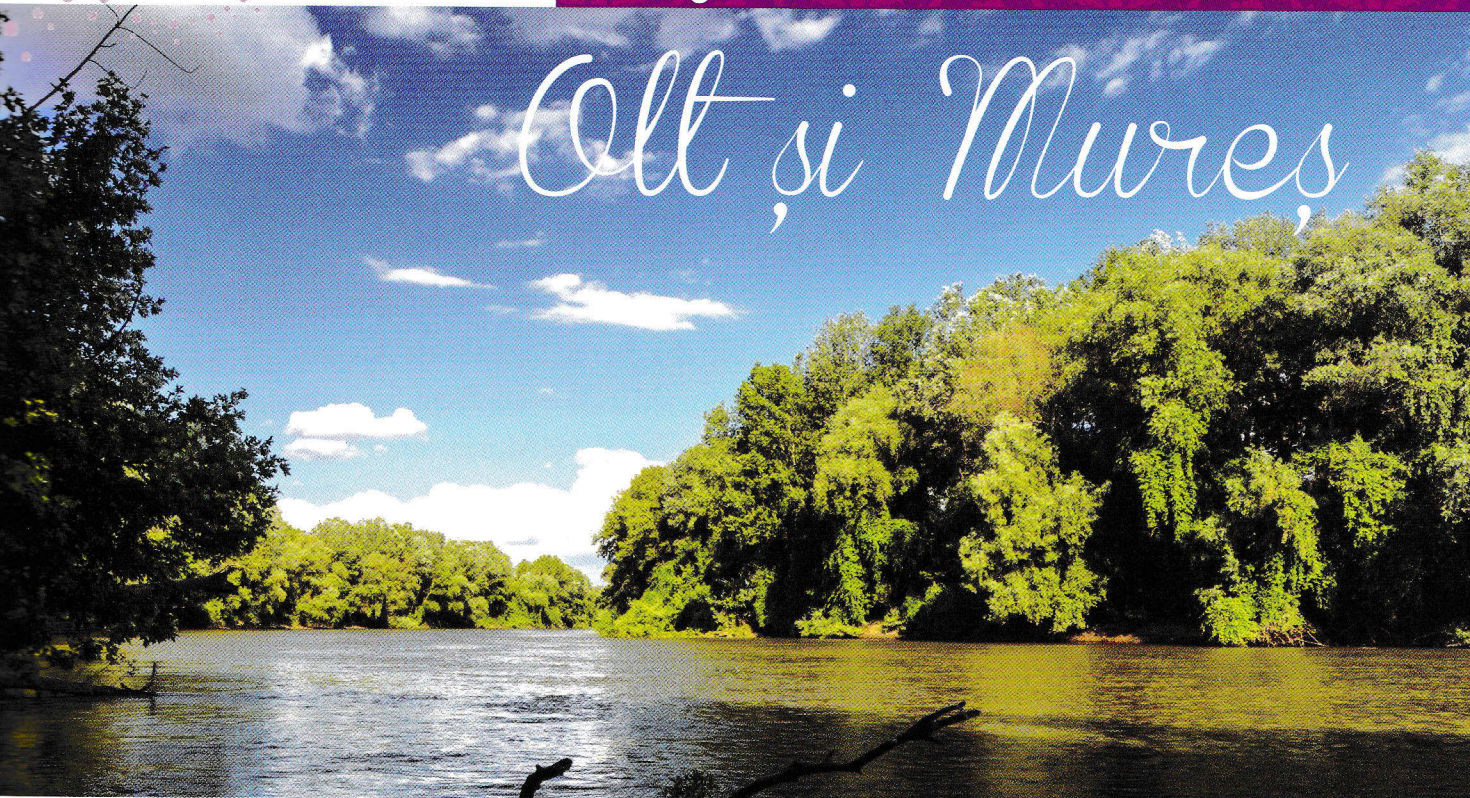
Pentru comenzi și informații, vă rugăm să ne contactați la:
Telefon/Fax: 021.410.88.10; 021.410.88.14
E-mail: office@edituradph.ro
www.edituradph.ro

© 2017 DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Legenda râurilor

Olt și Mureș

A fost odată, în vremuri îndepărtate, în vârf de munte, o falnică cetate cu două turnuri. Aici trăiau împăratul și a lui nevastă, care aveau doi fii gemeni, pe nume Olt și Mureș. Deși asemănători la înfățișare, cei doi aveau firi atât de diferite, încât din orice nimic se luau la ceartă și la bătaie.

După o vreme, când feciorii crescuseră mai mari, împăratul a plecat cu oastea sa la război, de unde nu s-a mai întors. Împărăteasa a trimis călăreți spre toate zărilor în căutarea bărbatului ei, însă solii nu l-au găsit pe împărat nicăieri. Murise departe, într-o crâncenă bătălie.

Dar împărăteasa nu știa acestea și se întreba mereu în sinea ei: „Ce-am să mă fac eu cu feciorii mei nărăvași? Se bat cât e ziua de lungă și chiar de le-am făcut fiecăruia câte un turn, ei tot nu pot a se înțelege. În turnul de miazănoapte locuiește Mureș, iar în turnul de miazăzi stă Olt. Sunt mari acum, numai buni de însurătoare, păcat că niciodată nu se pot împăca”.

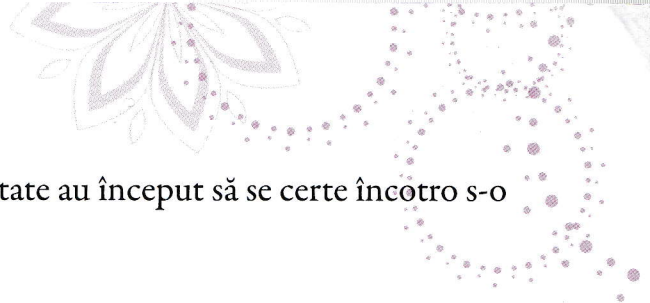
Într-una din zile, Mureș, mai calm și mai înțelept puțin, îi spuse lui Olt:

– Frate Oltule, mama noastră plânge întruna după tata, împăratul ținutului. Hai să facem ceva!

– Eu zic, frate Mureș, să lăsăm cearta și răutatea dintre noi deoparte și să plecăm în căutarea părintelui nostru. Cine știe în ce loc o zăcea rănit sau în ce temnițe înlănțuit, iar noi stăm aici și ne certăm.

Așa că s-au dus la mama lor, crăiasa, și i-au vorbit de hotărârea lor. Auzindu-i ce grăiesc, mama a vărsat lacrimi de durere, dar și de fericire. De fericire pentru că feciorii ei erau vrednici și viteji și de durere din cauză că plecau în lumea largă și îi era frică să nu-i piardă. Așa că le spuse cu glas blând:

– Așa să fie, feciorii mei. Plecați în căutarea împăratului, dar băgați de seamă: orice în drumul vostru veți întâmpina, să fiți uniți și peste tot să mergeți împreună, căci de-o fi să reușiți, doar împreună veți reuși.

Au plecat cei doi prinți, dar cum au ieșit din cetate au început să se certe încotro s-o apuce, pentru că de mici erau prea diferiți la fire.

– Să plecăm spre miazănoapte! spuse Mureșul.

– Ba nu! S-o luăm spre miazăzi! țipă Oltul.

Multa vreme se certară și în cele din urmă se hotărâră:

– Eu am crescut în turnul de miazănoapte și plec în acea direcție! zise Mureșul.

– Iar eu am crescut în turnul de miazăzi și într-acolo voi merge! răspunse Oltul.

S-au despărțit, iar Mureșul cel molcom a pornit-o spre nord, iar Oltul cel iute s-a repezit spre sud.

După o vreme, pe Mureș l-a răzbit dorul după fratele său.

„Ne-om certa noi, și-a zis Mureșul, dar ținem unul la altul, că doar frați suntem. Mama ne-a rugat să nu ne despărțim. Mă întorc să-l găsesc pe fratele meu.”

Pe o vale, Mureșul s-a întors spre miazăzi, dar nu l-a mai găsit pe Olt. S-a rătăcit și a luat-o spre apus, prin câmpii așa de frumoase, încât și-a uitat fratele geamăn.

În cetatea de scaun, împărăteasa a primit vești de la solii ei:

– Chiar de la poartă, mărită împărăteasă, Olt și Mureș s-au certat și s-au despărțit, încălcând porunca măriei tale.

Supărată, aceasta a alergat să-și întoarcă feciorii din drum, dar nu i-a mai putut ajunge, deoarece fugeau strașnic în părți diferite. S-a pornit să plângă năvalnic și să se roage să-i fie salvați feciorii:

– Doamne, te rog, îndrumă pașii feciorilor mei. L-am pierdut pe soțul meu, fă, Doamne, orice, numai să nu piară niciodată fiii mei!

Dumnezeu i-a ascultat ruga și îndată a hotărât să-i prefacă pe cei doi prinți în râuri nemuritoare. Și râuri au rămas până astăzi, păstrându-și numele: MUREȘ și OLT.

Mureșul curge lin spre câmpie, cuminte și cu speranța că, după multe cotituri, își va găsi fratele geamăn. Iar oamenii îl cântă astfel:

*Mureș, Mureș, apă lină,
Trece-mă-n țară străină
Și-mi fă parte de hodină.*

Pe când Oltul cel iute și năbădăios se izbește în pietrele munților, le răscolește tumultuos, spumegă și se însângerează la Turnul Roșu. Iar oamenii i-au născocit un cântec potrivit:

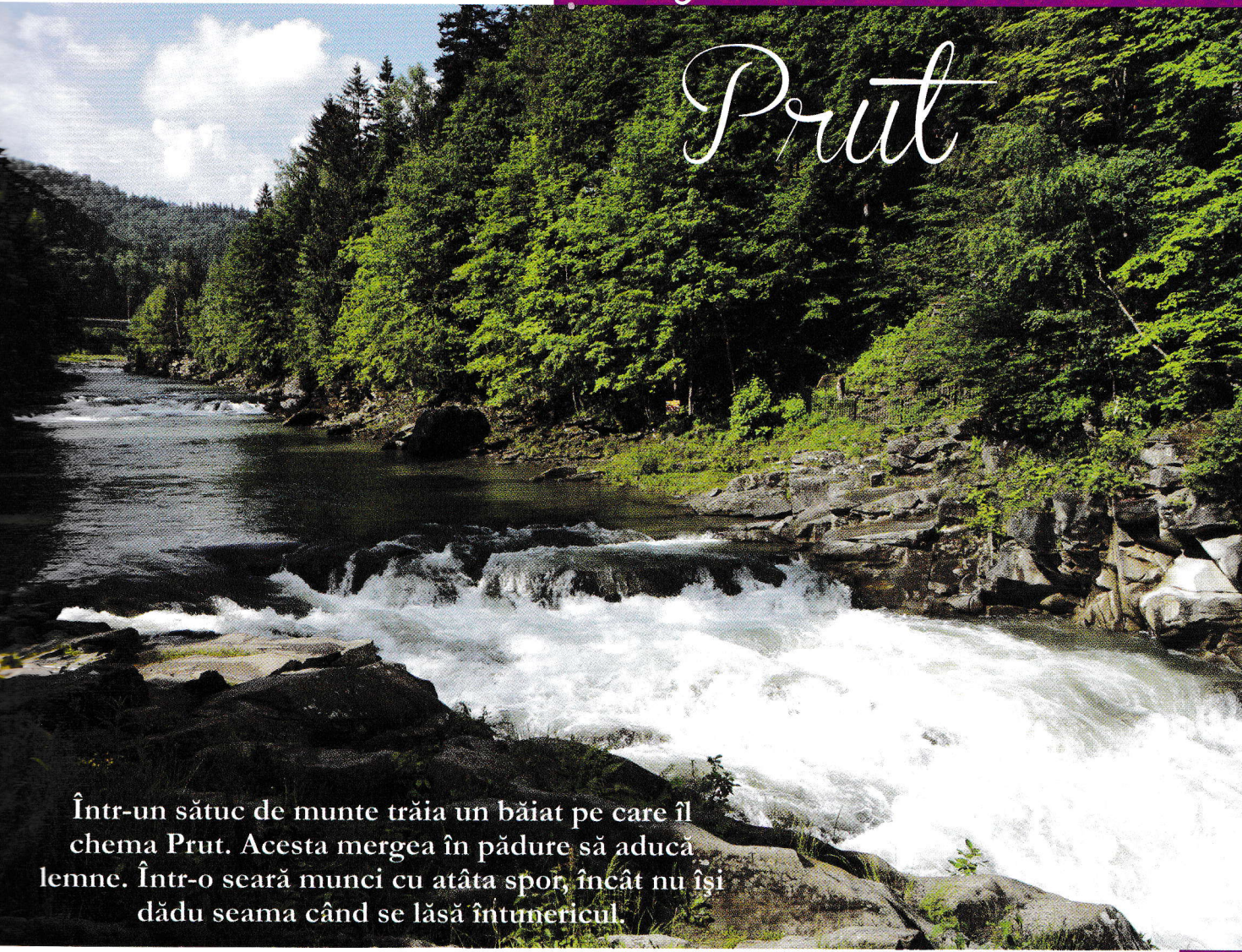
*Oltule, râu blestemat,
Te-ai făcut adânc și lat,
Că vii mare, spumegat
Și cu sânge-amestecat.*

Oltul este unul dintre cele mai importante râuri din România. Izvorăște din Carpații Orientali, din Munții Giurgeu. Are o lungime de aproape 615 kilometri. Pe cursul său au fost amenajate peste 20 de lacuri de acumulare. Curge prin județele Harghita, Covasna, Brașov, Sibiu, Vâlcea, Olt și Teleorman. Principalele orașe prin care trece sunt: Miercurea Ciuc, Sfântu Gheorghe, Făgăraș, Râmnicu Vâlcea și Slatina. Oltul se varsă în Dunăre lângă Turnu Măgurele, la Islaz.

Mureșul este mai lung decât Oltul, fiind cel mai lung râu din țara noastră. Este un râu ce străbate România și Ungaria, având o lungime totală de 789 de kilometri, din care 761 de kilometri sunt pe teritoriul țării noastre. Mureșul izvorăște din Munții Giurgeu, traversează Transilvania, trecând prin municipiul Arad spre Ungaria, unde se varsă în râul Tisa. Pe aproape 22,3 kilometri, râul marchează frontiera româno-ungară.

Legenda râului

Prut

Într-un sătuc de munte trăia un băiat pe care îl chema Prut. Acesta mergea în pădure să aducă lemne. Într-o seară munci cu atâta spor, încât nu își dădu seama când se lăsă întinericul.

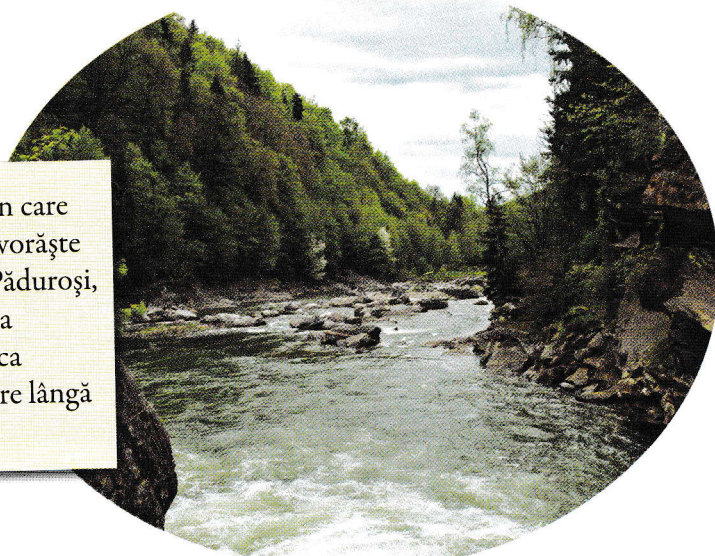
Așa că hotărî să rămână să doarmă în munți. Găsi un pin uriaș și își făcu adăpost pentru o noapte chiar sub el. În somnul său visă o fată frumoasă, toată îmbrăcată în verde, care se apropia de el cântându-i. Băiatul își întinse mîna spre ea, dar fata dispăru imediat, iar el se trezi. Tot ce găsi era o panglică verde legată de o creangă. Băiatul simți că se îndrăgostise de fata în verde, așa că decise să o găsească.

Astfel că, la venirea serii, Prut se ascunse sub pinul cel înalt, dar fără să adoarmă. Odată cu venirea nopții, sosi și fata îmbrăcată în verde. Băiatul sări deodată și o luă în brațe și o întreabă cum o cheamă. La început, fata se sperie, dar apoi zâmbi și răspunse: Hoverla. Din acea seară, Prut nu mai fu niciodată văzut de săteni. Trăia în munți cu Hoverla, împlinindu-și dragostea.

Totuși, Hoverla era fica muntelui Tsar și nu îi era permis să trăiască printre muritori. Când tatăl ei a aflat de dragostea sa pentru Prut, a blestemat-o. Hoverla simțea că nu poate să trăiască fără dragostea sa, așa că s-a aruncat într-o prăpastie adâncă.

În dimineața următoare, în locul văii a apărut un munte uriaș, pe care oamenii l-au numit Hoverla. Prut a plîns-o multă vreme pe Hoverla. A fugit în munți și nu s-a mai întors niciodată. De atunci, un râu a început să curgă, făcându-și loc printre stînci. Și oamenii au numit acest râu Prut.

Râul Prut are o lungime de 953 de kilometri, din care 742 de kilometri sunt pe teritoriul României. Izvorăște în apropiere de Muntele Hoverla, din Carpații Păduroși, din Ucraina, mare parte din curs fiind pe direcția sud-est. Formează granița României cu Republica Moldova și parțial cu Ucraina. Se varsă în Dunăre lângă Reni, la est de orașul Galați.

Legenda râului Buzău

Se spune că a fost odată o femeie foarte săracă. Aceasta trăia singură într-un bordei săpat în pământ la marginea satului. Zi de zi lacrimile îi curgeau șiroaie pe față, până când a născut un copil cu părul de aur.